

et possessionem percipiendi easdem, ad ius et proprietatem eiusdem Ecclesiae renocari, ipsosque Commendatorem et fratres ab huiusmodi impedimento compesci; dictusque Abbas ad instantiam dictorum Capituli, eisdem Commendatori et fratribus ad respondendum dicto libello vel dicendum causam rationabilem: quare ei respondere non deberent, certum competentem peremptorie terminum assignavit, in quo praefatis Capitulo coram eodem Abbate in iudicio competentibus et praedictorum Commendatoris et fratrum non comparentium contumaciam accusantibus, et propter huiusmodi eorum contumaciam se in possessione percipiendi dictas decimas in eodem libello petitas, causa rei reservandae, mitti petentibus, praefatus Abbas eosdem Commendatorem et fratres ad dicendum causam rationabilem, si quam haberent, quare huiusmodi missio fieri non deberet, coram se citari fecit, ad competentem peremptoriam certam diem; in qua praedictis Capitulo coram eodem Abbate in iudicio comparentibus et praedictorum Commendatoris et fratrum non comparentium contumaciam accusantibus, et in eorum contumaciam in non comparendo ad respondendum dicto libello in eandem possessionem se mitti petentibus, praefatus Abbas reputans eosdem Commendatorem et fratres, quo ad hic prout exigente iustitia contumaces propter huiusmodi eorum contumaciam in non comparendo ad respondendum libello praedicto, recepta prius informatione summaria, praefatos Capitulum in possessione percipiendi dictas decimas in eodem libello petitas, causa rei servandae mittendas fore decernit et misit. Et tandem cum ab huiusmodi decreto et..... non fuisset infra tempus legitimum appellatum, ac praefatus Henricus Commendator infra tempus a iure statutum non curans super praemissis iuri parere, easdem decimas pro se et alios percipere praesumeret, dictosque Capitulum in possessione percipiendi easdem decimas contra iustitiam impediret, praefatus Abbas, cum praemissa adeo essent notoria, quod nulla poterant tergiversatione celari, eundem Commendatorem Canonice moneri fecit, ut infra certum alium peremptorium terminum competentem ab huiusmodi perceptione et impedimento desistere, vel interim coram eo causam, si quam haberet rationabilem, allegaret, monitionem huiusmodi minime parere deberet, pro qua praedictus Henricus Commendator, infra praedictum ultimum terminum, vel post, eidem monitione parere contumaciter non curaret, nullam proponens causam rationabilem, pro qua ei parere minime teneretur, praedictus Abbas in eundem Henricum Commendatorem propter hoc excommunicationis sententiam, exigente iustitia, promulgavit. Quare praedicti Capitulum nobis humiliter supplicarunt, ut eandem excommunicationis sententiam robur faceremus firmitatis debitum obtinere. Quocirca discrecioni vestrae per Apostolica scripta mandamus, quatenus sententiam excommunicationis, sicut rationabiliter est prolata, faciatis auctoritate nostra, appellatione remota, usque ad satisfactionem condignam inviolabiliter observari, non obstante indulgentia, qua sibi prior ordini suo a sede Apostolica dicitur esse concessum, quod ipsius ordinis fratres non teneantur se intromittere de quibuscunque negociis, quae eis per eiusdem sedis litteras committuntur, nisi in eisdem litteris de concessione huiusmodi plena et expressa mentio habeatur. Quod si non omnes his exequendis potueritis interesse, duo uestrum ea nihilominus exequantur. Datum Avinione, Kal. Decembris, Pontificatus nostri anno quarto.